

Förslag för år 2019

*Låt oss inte glömma
gästfriheten!*

*Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det
har haft änglar till gäster utan att veta om det. (Hebreerbrevet 13:2)*

Pilgrimsfärden för tillit, en obruten kedja av möten för unga vuxna, påbörjades i Taizé för flera decennier sedan och fortsätter idag i alla världsdelar.

En av de mest minnesvärda upplevelserna under varje möte, både för de unga deltagarna och för de människor som öppnar sina dörrar för dem, är gästfriheten.

I augusti 2018 fick vi än en gång möjligheten att prova gästfriheten i Hongkong under ett möte för unga vuxna från länder i hela Asien och andra världsdelar, också länder som har drabbats av konflikter och som fortfarande behöver läka de skador som historien har tillfogat dem.

700 av deltagarna kom från olika provinser i Kina. Att så många unga människor från hela det landet kom, och att de blev så varmt mottagna i familjerna i Hongkong, var ett hoppfullt tecken.

De unga kristna i Asien är ofta små minoriteter i ett samhällsliv som befinner sig i snabb förvandling. De försöker hitta kraft i sin tro på Kristus och genom att leva tillsammans som systrar och bröder i kyrkan.

Från och med mötet i Madrid, under hela år 2019, i Taizé, i Beirut, i Kapstaden och på andra platser, kommer vi att reflektera mer ingående över flera av gästfrihetens aspekter.

Förslagen här är rotade i tron; de inbjuder kristna att upptäcka gästfrihetens källa i Gud. Det får oss att ifrågasätta våra föreställningar om Gud. Gud stänger aldrig någon ute, utan välkomnar var och en.

Mina bröder och jag ser att erfarenheten av gästfrihet finns inte bara hos kristna från olika kyrkor, utan också hos troende som bekänner sig till andra religioner och hos icke-troende.

Mitt i de svårigheter som vi har nu, när misstron ser ut att vinna mark – kommer vi, alla tillsammans, att ha modet att leva i gästfrihet och på det viset ge tilliten rum att växa ?

f. Albis

Det första förslaget:

Upptäck gästfrihetens källa i Gud

Ända sedan universum kom till har Gud arbetat på oförklarliga sätt. Den övertygelsen är hjärtat i de poetiska berättelserna om skapelsen i början av Bibeln. Gud ser på det som finns till när han har gjort det, och han välsignar det – Gud ser att hela skapelsen är god. Han älskar hela universum med en djup kärlek.

Ibland förstår vi så lite av Gud, men vi kan gå framåt i tillit till att Gud längtar efter att vi ska vara lyckliga och tar emot oss alla, utan förbehåll. Gud är gästfrihetens källa.

Och genom Kristus gick Gud ännu längre, så långt att han blev en av oss, för att dra mänskligheten till sig och välkomna oss. Guds sätt att ta emot oss rör vid det djupaste i vår själ: den flödar över och går bortom alla mänskliga begränsningar.

- När vi står inför alla de faror som tynger människan i vår tid, grips vi av hopplöshet? Låt oss, för att hålla hoppet vid liv, öva oss i förundran och se oss omkring med ögon som urskiljer allt det som vi kan beundra.
- Låt oss läsa Bibeln, på egen hand eller tillsammans med andra, och börja med evangelierna som berättar om Jesu liv. Vi kanske inte förstår allt omedelbart – ibland måste vi ta reda på mer. Att gå tillsammans till Bibeln som till en källa med levande vatten kommer att hjälpa oss att växa i tillit till Gud.

*Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom.
(Lukasevangeliet 15:20)*

Vad kan den här liknelsen, som vi hittar i Lukasevangeliet 15 :11–32, lära mig om Guds gästfrihet ?

Det andra förslaget:

Var uppmärksamma på Kristi närvaro i våra liv

Gud bjuder oss till sig, men det är genom vårt gensvar som den verkliga gemenskapen med honom börjar.

Jesus visar oss att Gud är kärlek och att han erbjuder oss sin vänskap. Ödmjukt står Kristus vid vår dörr och knackar. Som en fattig person hoppas och väntar han på att vi i vår tur ska visa gästfrihet. Om någon öppnar dörren för honom går han in.

Genom en enkel bön bjuder vi in honom i våra hjärtan. Sedan kommer Kristus för att bo i oss, även om vi knappt känner hans närvaro.

- Att be i en kyrka, om så bara för ett ögonblick, att avsätta tid på kvällen eller morgonen utan annat syfte än att anförtro sin dag åt Gud – det är det som på sikt bygger upp vårt inre. När vi påminner oss om Kristi närvaro gör vi oss fria från rädsla – rädslan för andra, rädslan för att inte vara tillräckligt bra, oron inför en osäker framtid.
- När vi har ont om tid kan vi tala med Kristus om oss själva och om andra, om människor nära oss och långt bort från oss, med bara några ord, som i en viskning. Vi kan berätta för honom om det som finns i vårt inre och som vi inte alltid förstår. Några ord från Bibeln kan också bli kvar i oss under dagen.

*Den uppståndne Kristus säger: «Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.»
(Uppenbarelseboken 3:20)*

Vad hjälper mig att höra Kristus?

Vad innebär det för mig att «öppna dörren» för honom ?

Det tredje förslaget:

Välkomna våra gåvor och också våra begränsningar

Gud välkomnar allting i oss – och vi i vår tur kan acceptera oss själva precis som vi är. Det är början till en läkning som är nödvändig för oss alla.

Låt oss tacka Gud för våra gåvor. Låt oss också välkomna våra svagheter som en dörr genom vilken Gud kan komma in i oss. Gud vill först av allt att vi ska vara välkomnande mot oss själva så att han sedan kan leda oss vidare och hjälpa oss att förändra våra liv.

Att vi accepterar våra begränsningar gör oss inte passiva i mötet med orättvisor, våld och exploatering av människor. Tvärtom: när vi bejakar våra gränser kan vi få ett försonat hjärta och styrka att kämpa.

Den heliga Anden, en eld som är gömd i djupet av vårt inre, förvandlar gradvis allt det som inom och runt oss gör motstånd mot livet.

- För att upptäcka våra gåvor och acceptera våra begränsningar, låt oss leta efter någon som kan lyssna vänligt till oss, någon som hjälper oss att växa i liv och tro.
- Det är livsviktigt att göra plats för lovsången i vår bön. Den fogar samman vår existens. Inget kan ersätta den bön som vi sjunger tillsammans, och efteråt fortsätter den att klinga i våra hjärtan.

*«Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.»
(Matteusevangeliet 11:28–30)*

Vilka bördor och vilken vila talar Jesus om?

Vad kan jag lära mig av honom?

Det fjärde förslaget :

Hitta en plats för vänskap i Kyrkan

För att kunna dela vår förtröstan på Gud med andra behöver vi platser där vi kan hitta bara inte ett fåtal vänner som vi känner väl utan en vänskap som är vid nog att omfatta människor som inte liknar oss.

Församlingar samlar olika generationer och människor med olika sociala och kulturella bakgrunder. Det finns en vänskapsskatt där, en skatt som ibland är alltför lite utforskad och som skulle behöva tas i bruk.

Om varje församling vore som en välkomnande familj där vi kunde vara oss själva, med våra tvivel och våra frågor, utan rädslan för att bli bedömda och dömda ...

Kyrkan hittar vi överallt där den heliga Andens vind blåser, överallt där Kristi vänskap strålar ut. I en del länder i syd finns det små gräsrotsgemenskaper som engagerar sig mycket för andra, i sin del av stan eller i sin by. Skulle de kunna vara en inspirationskälla för människor i andra länder?

- Det är bra att träffas regelbundet i små grupper för att be och samtala, men låt oss också stödja livet i den större kristna gemenskap som finns i vår stad eller by. Skulle vår lilla grupp till exempel kunna vara uppmärksam på de människor som kommer till söndagsgudstjänsten men inte känner någon där?
- Kristus vill samla alla de människor som älskar honom och följer honom i en enda gemenskap, bortom deras samfundstillhörigheter. Att visa och ta emot gästfrihet är en väg till enhet. Kan vi inte oftare än nu bjuda in de människor som vi har runt oss och som ger uttryck för sin tro på andra sätt att be tillsammans med oss?

[På korset, precis innan Jesus dog, såg han sin mor och, bredvid henne, den lärjunge som han älskade. Han sa till henne:] «Kvinna, där är din son.» Sedan sade han till lärjungen: «Där är din mor.» Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen. (Johannesevangeliet 19:26–27)

Vid korsets fot föddes en ny familj på Jesu egen önskan. Hur kan vi idag leva som systrar och bröder?

Det femte förslaget:

Att visa generös gästfrihet

Guds gästfrihet gentemot oss är en appell. Kan vi ta emot andra, inte så som vi skulle vilja att de vore, utan så som de är? Kan vi låta oss bli välkomnade av dem på deras vis, inte på vårt?

- Låt oss bli människor som välkomnar, tar oss tid att lyssna till andra, bjuder in till en måltid, går fram till en som är utfattig, säger vänliga ord till dem vi möter ...
- När vi står ansikte mot ansikte med den enorma utmaning som migration leder till, låt oss leta efter sätt för gästfriheten att bli en möjlighet, inte bara för dem som tas emot utan också för dem som tar emot. Mötena mellan två individer är oundgängliga – vi skulle till exempel kunna lyssna när en migrant eller en flykting berättar om sitt liv. Att möta människor som kommer från andra platser hjälper oss också att förstå våra egna rötter bättre och att fördjupa vår identitet.
- Vi måste ta hand om Jorden. Den här fantastiska planeten är vårt gemensamma hem. Låt oss bevara den så att den är gästfri också för kommande generationer. Det är viktigt att vi ser över vår livsstil, gör allt vi kan för att stoppa den tanklösa exploateringen av resurser och tar itu med olika sorters föroreningar och den biologiska mångfaldens nergång. När vi lever i solidaritet med hela skapelsen kommer vi att upptäcka den glädje som flödar ur detta.

*Jesus sa: «Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig.»
(Matteusevangeliet 25:40)*

*[Ni] skall ta er an de svaga med herren Jesu egna ord i minne:
Det är saligare att ge än att få. (Apostlagärningarna 20:35)*

När har jag upplevt att jag blir lycklig av att ge?

Är jag medveten om att jag också skulle behöva ta emot något från andra?

Pilgrimsfärd för tillit 2019

I Taizé

Varje vecka under hela året

Internationella möten för unga vuxna söndag–söndag

En helg för vänskap mellan unga kristna och unga muslimer

Torsdag 22 augusti–söndag 25 augusti

Samtal om vår relation med Gud, hur vi ber, att hitta ord för det som förenar oss och för det som är annorlunda.

Reflektionsvecka för 18–35-åringar

Söndag 25 augusti–söndag 1 september

Reflektion och samtal i grupp, workshops med talare från många olika länder. De som vill kan delta i ett specialprogram om miljöns och klimatförändringarnas utmaningar.

I Beirut

Internationellt ekumeniskt möte för unga vuxna

Fredag 22 mars–tisdag 26 mars

Kyrkorna i Libanon och The Middle East Council of Churches är värdar för det första mötet för unga vuxna som Taizékommuniteten arrangerar i Libanon.

I Kapstaden

Ett nytt afrikanskt steg på pilgrimsfärden för tillit

Onsdag 25 september–söndag 29 september

Unga från södra Afrika och andra håll hälsas välkomna att ge sig ut för att tillsammans glädjas över och vittna om sin tro.

Nästa Europamöte för unga vuxna

Lördag 28 december 2019–onsdag 1 januari 2020

Platsen för det 42:a Europamötet kommer att offentliggöras i Madrid.

Information om de olika mötena:

www.taize.fr   @taize